

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998 Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998 N:o 1128—1134

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1128	Laki asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annetun lain muuttamisesta	3053
1129	Laki työntekijäin eläkelain 1 c §:n muuttamisesta	3056
1130	Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 a §:n muuttamisesta	3057
1131	Laki taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain 1 a §:n muuttamisesta	3058
1132	Laki tapaturmavakuutuslain 1 a ja 57 §:n muuttamisesta	3059
1133	Asetus tieliikenneasetuksen muuttamisesta	3061
1134	Liikenneministeriön päätös liikenteen ohjauslaitteista annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta	3066

N:o 1128

Laki

asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1573/1993) 4, 5 ja 7 §, 8 §:n 2 momentti ja 13 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 13 §:n 2 momentti laissa 342/1997, sekä
lisätään lakiin uusi 7 a, 12 a ja 12 b § seuraavasti:

4 §

Oleskelu ulkomailla

Sen lisäksi, mitä 3 §:n 1 momentissa säädetään, sosiaaliturvalainsäädäntöä sovelletaan, kun Suomessa asuva henkilö tilapäisesti oleskelee ulkomailla, jos ulkomailla oleskelun voidaan arvioida kestävän enintään vuoden ajan. Jos kuitenkin henkilö on oleskellut ulkomailla kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana yli puolet ajasta, häneen ei enää sovelleta sosiaaliturvalainsäädäntöä, ellei hänellä ole kiinteitä siteitä Suomeen.

5 §

Eräät palvelussuhteet

Sosiaaliturvalainsäädäntöä sovelletaan ulkomailla työskentelevään Suomen kansalaiseen, jos hän:

1) lähetettyyn henkilöstöön kuuluvana työskentelee Suomen ulkomaan edustuksessa ja on palvelussuhteessa Suomen valtioon;

2) on Suomen valtion päätoimisessa palveluksessa ulkomailla tai 1 kohdassa tarkoitettun henkilön yksityis palvelija, jos häneen välittömästi ennen palvelussuhteen alka-

HE 255/1998
StVM 29/1998
EV 212/1998

mista sovellettiin sosiaaliturvalainsäädäntöä; tai

3) palvelee muussa edellä 1 kohtaan rinnastettavassa tehtävässä ja nauttii samoja etuoikeuksia ja -vapauksia kuin diplomaattiset edustajat ja on palvelussuhteessa suomalaisen työnantajaan.

Ulkoasiainministeriön tai muun 1 momentissa tarkoitettun työnantajan tulee viipymättä ilmoittaa kansaneläkelaitokselle tiedot 1 momentissa tarkoitettujen henkilöiden ulkomaan työn alkamisesta ja päättymisestä, työnteon keskeytyksistä sekä muista sosiaaliturvaan vaikuttavista seikoista.

7 §

Työskentely ja opiskelu ulkomailla

Sosiaaliturvalainsäädännön soveltamista voidaan hakemuksesta edelleen jatkaa ulkomailla yli vuoden oleskelemaan henkilöön, jolla on kiinteät siteet Suomeen ja joka:

1) suomalaisen työnantajan Suomesta lähettämänä on tämän työnantajan palveluksessa tai työnantajan kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvassa ulkomaisessa emo-, tytär- tai sisaryrityksessä tai muussa sellaisessa yrityksessä, jossa sanotulla suomalaisella työnantajalla on määräämisvaltaa;

2) on suomalaisen työnantajan ulkomailla palvelukseensa ottama työntekijä;

3) on Suomesta lähetettynä kehitysyhteistyö- tai lähetystyötehtävissä;

4) opiskelee tai harjoittaa tieteellistä tutkimusta päätoimisesti; tai

5) palvelee määräaikaisesti sellaisessa valtioiden välisessä järjestössä, jonka toimintaan Suomi osallistuu.

Kansaneläkelaitos päättää hakemuksesta sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta 1 momentissa tarkoitettuun henkilöön. Päätös annetaan määräajaksi, enintään viideksi vuodeksi siitä, kun henkilö siirtyi ulkomaille. Sosiaaliturvalainsäädännön soveltamista voidaan kuitenkin jatkaa enintään viisi vuotta kerrallaan, jos henkilöllä on edelleen kiinteät siteet Suomeen. Tällöin edellytetään lisäksi, että työskentely- tai opiskelumaasta ei voi saada kohtuullista sosiaaliturvaa tai että sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisen jatkamiselle on muu painava syy.

Hakemus sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta on tehtävä kansaneläkelaitokselle vuoden kuluessa siitä, kun 1 momen-

tissa tarkoitettu henkilö siirtyi ulkomaille tai kun edellisen päätöksen voimassaolo päättyi. Määräajasta voidaan poiketa erityisestä syystä.

7 a §

Kiinteiden siteiden arviointi

Arvioitaessa onko henkilöllä 4 ja 7 §:ssä tarkoitettut kiinteät siteet Suomeen tulee harkinnan perustua henkilön tilanteen kokonaisvaltaiseen tarkasteluun. Arvioinnissa tulee ottaa huomioon Suomessa ja toisessa maassa asutun ajan pituus sekä perhesiteet. Osoitukseen kiinteistä siteistä voidaan pitää toistuvaa oleskelua, asuntoa ja työeläketurvan järjestämistä Suomessa sekä muita näihin verrattavia seikkoja.

8 §

Perheenjäsenet

Perheenjäsenellä tarkoitetaan puolisoa ja lasta, joka ei ole täyttänyt 18 vuotta, sekä sellaista alle 25-vuotiasta lasta, joka päätöksenä opiskelee tai on ammatillisessa koulutuksessa. Puolisoihin rinnastetaan nainen ja mies, jotka jatkuvasti elävät yhdessä avioliitonomaisissa olosuhteissa yhteisessä taloudessa.

12 a §

Ilmoitusvelvollisuus

Sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisalaan kuuluva henkilö on velvollinen viipymättä ilmoittamaan kansaneläkelaitokselle olosuhteissaan tapahtuneet muutokset, kuten Suomesta muuton ja Suomeen paluun, ulkomaan työn, opintojen tai tutkimustyön alkamisen ja päättymisen sekä toiminnan keskeytymisen, pääsyn oleskelumaan sosiaaliturvan piiriin sekä muista olosuhteiden muutoksista, jotka voivat vaikuttaa sosiaaliturvaan.

12 b §

Päätöksen muuttaminen

Jos olosuhteet tässä laissa tarkoitettun päätöksen antamisen jälkeen ovat muuttuneet

siten, ettei edellytyksiä päätöksen antamiselle enää ole, kansaneläkelaitos voi muuttaa päätöstään olosuhteiden muuttumisen alkamisajankohdasta. Kansaneläkelaitoksen tässä pykälässä tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta siten kuin 13 §:ssä säädetään.

13 §

Muutoksenhaku

— — — — —
Jos 1 §:ssä mainitun lain mukaisen asian ratkaiseminen riippuu siitä, onko henkilöä pidettävä Suomessa asuvana, on asianomaisella oikeus hakea muutosta mainitussa laissa säädettyssä järjestyksessä myös päätöksestä, joka koskee tämän lain soveltamista. Riippumatta siitä, mitä sairausvakuutuslaissa, lapsilisälaissa, äitiysavustuslaissa ja eläkkeensaajien asumistukilaissa säädetään, asianomaisella on oikeus saattaa tarkastuslautakunnan päätös, siltä osin kuin se koskee Suomessa asumista, vakuutus oikeuden ratkaistavaksi 1 momentissa tarkoitettulla tavalla. Jos Suomessa asumista koskeva kysymys ratkaistaan työttömyysturvalain mukaisesti ansioon suhteutettua työttömyyspäivärahaa koskevan asian yhteydessä, asiasta on ennen valituksen ratkaisemista hankittava kansaneläkelaitoksen lausunto.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Tätä lakia sovellettaessa otetaan huomioon myös aika ennen tämän lain voimaantuloa.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Henkilöön, joka tämän lain tullessa voimaan tilapäisesti oleskelee ulkomailla lain voimaan tullessa voimassa olleen 4 §:n mukaisesti, sovelletaan sosiaaliturvalainsäädäntöä vuoden ajan siitä, kun hän lähti ulkomaille.

Henkilöön, johon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 5 §:n 2 momentin 1 kohtaa, sovelletaan mainittua 5 §:ää edelleen vuoden ajan tämän lain voimaantulosta.

Tämän lain estämättä on kansaneläkelaitoksen lain voimaan tullessa voimassa olleen 7 §:n nojalla tekemä päätös sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta voimassa päätöksessä määrätyn ajan.

Kansaneläkelaitos ratkaisee hakemuksesta, sovelletaanko sosiaaliturvalainsäädäntöä 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun henkilöön ja hänen 8 §:ssä tarkoitettuun perheenjäsenensä, joihin ei ennen lain voimaantuloa sovellettu sosiaaliturvalainsäädäntöä. Hakemus on tehtävä vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Sosiaaliturvalainsäädäntöä sovelletaan tällöin tammikuun 1 päivästä 1999.

Tämän lain tullessa voimaan ulkomailla oleskelevan 7 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettun henkilön katsotaan 7 §:n 3 momenttia sovellettaessa siirtyneen ulkomaille tämän lain tullessa voimaan.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa ollut 13 §:ää sovelletaan asioihin, joissa kansaneläkelaitos on antanut päätöksen ennen tämän lain voimaantuloa.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1129

Laki**työntekijäin eläkelain 1 c §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 1 c §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1467/1993, seuraavasti:

1 c §

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen työntekijään, jonka suomalainen työnantaja on Suomesta lähettänyt ulkomaille työhön samalle työnantajalle. Sama koskee työntekijää, jonka suomalainen yritys on lähettänyt ulkomaille työhön tämän yrityksen kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvaan ulkomaiseen emo-, tytär- tai sisaryritykseen, jos työntekijän työsuhde lähteneeseen yritykseen jatkuu ulkomailta työs-kentelyn ajan.

Suomalainen yritys voi järjestää tämän lain vähimmäisehtojen mukaisen eläketurvan:

1) sellaiselle ulkomaille lähetetylle työntekijälle, joka muussa kuin 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa työskentelee samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvan emo-, tytär- tai sisaryrityksen palveluksessa taikka sellaisen muun yrityksen palveluksessa, jossa suomalaisella yrityksellä on määräämisvaltaa;

2) suomalaisen työnantajan tai 1 kohdassa tarkoitetun ulkomaisen työnantajan ulkomailta palvelukseensa ottamalle työntekijälle, joka työsuhteen alkaessa kuuluu Suomen sosiaaliturvalainsäädännön alaisuuteen; taikka

3) sellaiselle 1 momentissa tai tämän momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetulle työntekijälle, jonka eläketurva on sosiaaliturvaa koskevien Euroopan yhteisön säädösten tai kansainvälisen sosiaaliturvasopimuksen määräysten mukaan järjestettävä työntekomaassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1999.

Lakia sovelletaan työsuhteisiin, jotka jatkuvat tämän lain tullessa voimaan. Tämän lain mukainen eläketurva voidaan järjestää aikaisintaan tämän lain voimaantulosta.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1130

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) 1 a §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1468/1993, seuraavasti:

1 a §

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen työntekijään, jonka suomalainen työnantaja on Suomesta lähettänyt ulkomaille työhön samalle työnantajalle. Sama koskee työntekijää, jonka suomalainen yritys on lähettänyt ulkomaille työhön tämän yrityksen kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvaan ulkomaiseen emo-, tytär- tai sisaryritykseen, jos työntekijän työsuhde lähettäneeseen yritykseen jatkuu ulkomailta työskenteilyn ajan.

Suomalainen yritys voi järjestää tämän lain mukaisen eläketurvan:

1) sellaiselle ulkomaille lähetetylle työntekijälle, joka muussa kuin 1 momentissa tarkoitetussa tapauksessa työskentelee samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvan emo-, tytär- tai sisaryrityksen palveluksessa, jossa taikka sellaisen muun yrityksen palveluksessa, jossa suomalaisella yrityksellä on määräämisvaltaa;

2) suomalaisen työnantajan tai 1 kohdassa tarkoitetun ulkomaisen työnantajan ulkomailta palvelukseensa ottamalle työntekijälle, joka työsuhteen alkaessa kuuluu Suomen sosiaaliturvalainsäädännön alaisuuteen; taikka

3) sellaiselle 1 momentissa tai tämän momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetulle työntekijälle, jonka eläketurva on sosiaaliturvaa koskevien Euroopan yhteisön säädösten tai kansainvälisen sosiaaliturvasopimuksen määräysten mukaan järjestettävä työntekomaassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1999.

Lakia sovelletaan työsuhteisiin, jotka jatkuvat tämän lain tullessa voimaan. Tämän lain mukainen eläketurva voidaan järjestää aikaisintaan tämän lain voimaantulosta.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1131

Laki**taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain 1 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetun taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain (662/1985) 1 a §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1469/1993, seuraavasti:

1 a §

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen työntekijään, jonka suomalainen työnantaja on Suomesta lähettänyt ulkomaille työhön samalle työnantajalle. Sama koskee työntekijää, jonka suomalainen yritys on lähettänyt ulkomaille työhön tämän yrityksen kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvaan ulkomaiseen emo-, tytär- tai sisaryritykseen, jos työntekijän työsuhde lähettäneeseen yritykseen jatkuu ulkomailla työskentelyn ajan.

Suomalainen yritys voi järjestää tämän lain mukaisen eläketurvan:

1) sellaiselle ulkomaille lähetetylle työntekijälle, joka muussa kuin 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa työskentelee samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvan emo-, tytär- tai sisaryrityksen palveluksessa taikka sellaisen muun yrityksen palveluksessa, jossa suomalaisella yrityksellä on määräämisvaltaa;

2) suomalaisen työnantajan tai 1 kohdassa tarkoitetun ulkomaisen työnantajan ulkomailla palvelukseensa ottamalle työntekijälle, joka työsuhteen alkaessa kuuluu Suomen sosiaaliturvalainsäädännön alaisuuteen; taikka

3) sellaiselle 1 momentissa tai tämän momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetulle työntekijälle, jonka eläketurva on sosiaaliturvaa koskevien Euroopan yhteisön säädösten tai kansainvälisen sosiaaliturvasopimuksen määräysten mukaan järjestettävä työntekomaassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Lakia sovelletaan työsuhteisiin, jotka jatkuvat tämän lain tullessa voimaan. Tämän lain mukainen eläketurva voidaan järjestää aikaisintaan tämän lain voimaantulosta.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1132

Laki**tapaturmavakuutuslain 1 a ja 57 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/1948) 1 a § ja 57 §:n 1 ja 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1470/1993, sekä
lisätään 57 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 512/1971 ja mainitussa laissa 1470/1993, uusi 6 momentti seuraavasti:

1 a §

Tätä lakia sovelletaan myös sellaiseen työntekijään, jonka suomalainen työnantaja on Suomesta lähettänyt ulkomaille työhön samalle työnantajalle. Sama koskee työntekijää, jonka suomalainen yritys on lähettänyt ulkomaille työhön tämän yrityksen kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvaan ulkomaiseen emo-, tytär- tai sisaryritykseen, jos työntekijän työsuhde lähtäneeseen yritykseen jatkuu ulkomailta työskentelyn ajan.

57 §

Suomessa asuvalla henkilöllä on oikeus saada vakuutetuksi itsensä sekä ne perheensä jäsenet ja muut hänen työssään olevat henkilöt, jotka tämän lain mukaan eivät ole pakollisesti vakuutuksessa, ja siten turvata itselleen ja mainituille henkilöille oikeus työssä sattuneen tapaturman johdosta tämän lain mukaan myönnettäviin etuihin.

Suomalaisella yrityksellä on oikeus saada vakuutetuksi 1 momentin mukaisesti:

1) sellainen ulkomaille lähetetty työntekijä,

joka ei 1 a §:n mukaan ole pakollisesti vakuutettava ja joka työskentelee ulkomailta samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvan emo-, tytär- tai sisaryrityksen palveluksessa taikka sellaisen muun yrityksen palveluksessa, jossa suomalaisella yrityksellä on määräämisvaltaa;

2) suomalaisen työnantajan tai 1 kohdassa tarkoitetun ulkomaisen työnantajan ulkomailta palvelukseensa ottama työntekijä, joka työsuhteen alkaessa kuuluu Suomen sosiaaliturvalainsäädännön alaisuuteen; taikka

3) sellainen 1 a §:ssä tai tämän momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu työntekijä, jonka tapaturmavakuutusturva on sosiaaliturvaa koskevien Euroopan yhteisön säädösten tai kansainvälisen sosiaaliturvasopimuksen määräysten mukaan järjestettävä työntekomaassa.

Haettaessa 1 tai 4 momentissa tarkoitettua vakuutusta on sovittava, mitä määrää pidetään vakuutetun vuosityöansiona.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1999.

3060

N:o 1132

Lakia sovelletaan työsuhteisiin, jotka jatkuvat tämän lain tullessa voimaan. Tämän lain mukainen vakuutusturva voidaan järjestää aikaisintaan tämän lain voimaantulosta.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1133

Asetus**tieliikenneasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä

muutetaan 5 päivänä maaliskuuta 1982 annetun tieliikenneasetuksen (182/1982) 2 §, 14 §:n merkkejä 211, 231 ja 232 koskevat kohdat, 16 §:n merkkejä 361 ja 363 koskevat kohdat, 18 §:n merkkiä 421 koskeva kohta, 21 §:n lisäkilpeä 861 koskeva kohta ja 51 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 2 §, 14 §:n merkkejä 211, 231 ja 232 koskevat kohdat, 16 §:n merkkejä 361 ja 363 koskevat kohdat, 21 §:n lisäkilpeä 861 koskeva kohta ja 51 §:n 1 momentti asetuksessa 328/1994 sekä 18 §:n merkkiä 421 koskeva kohta asetuksessa 415/1997, sekä

lisätään 21 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa asetuksessa 328/1994 ja asetuksessa 1257/1994, uusi lisäkilpeä 863 koskeva kohta seuraavasti:

2 §

Liikenteen ohjaajina toimivat poliisimies ja tiellä suoritettavien puolustusvoimien harjoitusten aikana sotilaspoliisi tai tähän tehtävään määrätty sotilashenkilö.

Poliisi voi oikeuttaa työsuojelutarkastajan ohjaamaan liikennettä poliisin ja työsuojeluhallinnon yhdessä tiellä suorittamassa moottoriajoneuvon kuljettajan ajo- ja lepoaikojen valvonnassa.

Liikenteen ohjaajina toimivat myös henkilöt, jotka:

1) Ratahallintokeskus on määrännyt ohjaamaan liikennettä tien ja rautatien tasoristeyksessä;

2) kunnallinen viranomainen on määrännyt ohjaamaan liikennettä paikassa, missä raitiovaunuliikenteestä voi aiheutua vaaraa tai haittaa muulle tieliikenteelle;

3) liikenteen ohjauksesta vastaava viran-

omainen on määrännyt ohjaamaan liikennettä tiellä tai sen läheisyydessä tehtävän työn tai tutkimuksen vuoksi;

4) tielaitos tai poliisi on määrännyt ohjaamaan liikennettä erikoiskuljetuksessa;

5) poliisi on määrännyt tilapäisesti ohjaamaan liikennettä urheilukilpailujen, kansanjuhlien, näyttelyiden tai muiden vastaavien syiden vuoksi;

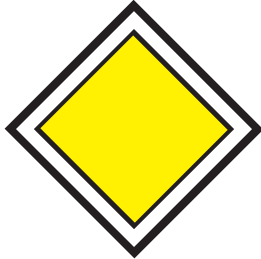
6) poliisi, palo- tai pelastusviranomainen on määrännyt ohjaamaan liikennettä tulipalon tai muun vastaavan syyn vuoksi; tai

7) poliisi on määrännyt ohjaamaan liikennettä lauttapaikalla, pysäköintialueella tai -laitoksessa.

Muun kuin virkapukuisen poliisimiehen on liikennettä ohjatessaan käytettävä pysäytysmerkinä pienoiskokoista liikennemerkkiä 311 (ajoneuvolla ajo kielletty).

14 §

Etuaajo-oikeus- ja väistämismerkkit ovat:

211. Etuaajo-oikeutettu tie

Merkki 211

Merkillä osoitetaan tietä, jonka liikennettä risteäviltä teiltä tulevien ajoneuvojen ja raitiovaunujen on väistettävä. Väistämisvelvollisuus on osoitettu liikennemerkillä, jollei se perustu tieliikennelain 14 §:n 3 tai 4 momentin säännökseen. Merkki sijoitetaan tällaisen tien alkuun ja tarpeellisiin kohtiin sen varrelle.

231. Väistämisvelvollisuus risteyksessä

Merkki 231

Merkillä osoitetaan, että risteykseen tulevan ajoneuvon on väistettävä ajoneuvoja ja raitiovaunuja, jotka saapuvat risteykseen risteävältä tieltä tai etuaajo-oikeutetulta suunnalta. Liikenneympyrässä merkillä osoitetaan, että liikenneympyrään tulevan ajoneuvon on väistettävä liikenneympyrää käyttäviä ajoneuvoja ja raitiovaunuja. Lisäkilvellä 815 varustettuna merkkiä voidaan käyttää ennakkomerkkinä. Lisäkilvellä 816 varustettuna sitä voidaan käyttää merkin 232 ennakkomerkkinä. Merkillä voidaan osoittaa myös tieliikennelain 14 §:n 3 tai 4 momentin mukainen väistämisvelvollisuus.

232. Pakollinen pysäyttäminen

Merkki 232

Merkillä osoitetaan, että risteykseen tai tielle tuleva ajoneuvo on aina pysäytettävä pysäytysviivan kohdalle. Missä pysäytysviivaa ei ole, ajoneuvo on pysäytettävä välittömästi ennen risteävää tietä sellaiseen kohtaan, josta on mahdollisimman hyvä näkemä risteävälle tielle. Merkki osoittaa myös, että ajoneuvon on väistettävä ajoneuvoja ja raitiovaunuja, jotka saapuvat risteykseen risteävältä tieltä tai etuaajo-oikeutetulta suunnalta. Liikenneympyrässä merkillä osoitetaan, että liikenneympyrään tuleva ajoneuvo on pysäytettävä ja sen on väistettävä liikenneympyrää käyttäviä ajoneuvoja ja raitiovaunuja. Rautatien tasoristeyksessä merkillä osoitetaan, että ajoneuvo on ennen tasoristeyksen ylittämistä pysäytettävä merkin kohdalle.

16 §

Kielto- ja rajoitusmerkit ovat:

361. Nopeusrajoitus

Merkki 361

Merkissä oleva luku osoittaa ajoneuvon suurimman sallitun nopeuden kilometreinä tunnissa. Merkki on voimassa kyseisellä tiellä seuraavaan merkkiin 361—363, 572 tai 573 saakka. Merkin voimassaolo päättyy myös merkkiin 571, jollei välittömästi merkin 571 jälkeen ole liikennemerkillä osoitettua nopeusrajoitusta.

Tiellä, jolla nopeusrajoitus on enintään 30 km/h, voi olla töyssyjä tai korotettuja suojaiteita, joista ei liikennemerkillä erikseen varoiteta tai muita nopeutta alentavia rakenteita, joita ei liikenteen ohjauslaitteella tai muulla vastaavalla tavalla erikseen osoiteta.

Merkillä 361 ja lisäkilvellä ”Yleisrajoitus” voidaan tarpeen mukaan ilmoittaa siirtymisestä nopeusrajoituksen alaiselta tieltä tai alueelta yleisen nopeusrajoituksen piiriin kuuluvalle alueelle. Merkillä 361 ja lisäkilvellä ”Alue” voidaan tarpeen mukaan ilmoittaa siirtymisestä nopeusrajoitusalueen sisällä olevalta merkillä 361 osoitetun nopeusrajoituksen alaiselta tieltä takaisin nopeusrajoitusalueelle.

363. Nopeusrajoitusalue

Merkki 363

Merkissä oleva luku osoittaa ajoneuvon suurimman sallitun nopeuden kilometreinä tunnissa merkeillä rajoitetulla alueella. Alueen sisällä voidaan suurimmasta sallitusta nopeudesta määrätä muuta merkillä 361 tai 573. Alueella, jolla nopeusrajoitus on enintään 30 km/h, voi olla töyssyjä tai korotettuja suojaiteita, joista ei liikennemerkillä erikseen varoiteta tai muita nopeutta alentavia rakenteita, joita ei liikenteen ohjauslaitteella tai muulla vastaavalla tavalla erikseen osoiteta.

18 §

Määräysmerkit ovat:

Merkki 421

Merkillä osoitetaan ajoradasta rakenteellisesti erotettua tai erillistä jalkakäytävää, jota jalankulkijan on käytettävä kulkiessaan asianomaiseen suuntaan. Muut kuin jalankulkijat ja tieliikennelain 8 §:n 2 momentissa ja 45 §:ssä mainitut tienkäyttäjät eivät saa käyttää merkillä osoitettua jalkakäytävää. Merkkiä ei yleensä käytetä osoittamaan korotettua jalkakäytävää.

421. Jalkakäytävä

21 §

Lisäkilvet ovat:

Lisäkilvet 861 a ja 861 b

Paksummalla viivalla osoitetaan etuajo-oikeutetun liikenteen suunta ja ohuemmalla viivalla suunnat, jotka on liikennemerkillä 231 tai 232 osoitettu väistämisvelvollisiksi.

861 a. Etuajo-oikeutetun liikenteen suunta

861 b. Etuajo-oikeutetun liikenteen suunta

863. Kaksisuuntainen pyörätie

Lisäkilpi 863

Lisäkilvellä voidaan osoittaa tietä risteävä kaksisuuntainen pyörätie.

51 §

Nopeuskilpailuja henkilöautoille ja moottoripyörille saa järjestää vain suljetulla tiellä. Tien sulkemiseen tarvitaan lupa, jonka myöntää asema- tai rakennuskaavan mukaiselle liikenneväylälle kunnanhallitus. Muulle tielle luvan myöntää kihlakunnan virasto tai kihlakunnan erillinen virasto, jos kilpailureitti on kihlakunnan alueella. Muutoin luvan myöntää

se lääninhallitus, jonka alueella ajoreitti pääosin sijaitsee. Lupaviranomaisen on ennen luvan myöntämistä kuultava asianomaista tienpitäjää.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999, merkkien 231 ja 232 osalta kuitenkin 1 päivänä heinäkuuta 1999.

Helsingissä päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

risteykseen, jossa risteysajoa koskevan yleisen säännöksen mukaisesti on väistettävä samanaikaisesti oikealta lähestyvää ajoneuvoa. Merkki sijoitetaan riittävälle etäisyydelle ennen risteystä.

 Merkki 231. Väistämiselvöllisyys risteyksessä

Merkkiä käytetään etuajo-oikeutettuja teitä risteävillä teillä sekä muulloin, kun liikenne-merkillä on tarpeen järjestää väistämiselvöllisyys risteyksessä. Merkkiä käytetään osoittamaan tieliikennelain 14 §:n 3 tai 4 momentin mukaista väistämiselvöllisyyttä vain, milloin väistämiselvöllisyydestä voi syntyä epäselvyyttä. Merkki sijoitetaan mahdollisimman lähelle risteystä. Merkkiä ei saa sijoittaa 30 metriä kauemmas risteävän tien ajoradan lähimmästä reunasta. Merkki sijoitetaan ajoradan oikealle puolelle. Jos tulosuunnassa on kaksi tai useampia ajokaistoja, sijoitetaan samanlainen merkki yleensä lisäksi ajoradalla olevalle korokkeelle, ajoradan vasemmalle puolelle tai ajoradan yläpuolelle. Lisäkilvellä 815 varustettuna merkkiä voidaan käyttää merkin 231 ja lisäkilvellä 816 varustettuna merkin 232 ennakkomerkinä. Merkin yhteydessä voidaan käyttää myös lisäkilpeä 861 osoittamaan etuajo-oikeutetun liikenteen suuntaa.

 19 §

Merkki 321. Mopolla ajo kielletty

 20 §

Merkki 421. Jalkakäytävä. Merkki 422. Pyörätie. Merkki 423. Yhdistetty pyörätie ja jalkakäytävä. Merkit 424 ja 425. Pyörätie ja jalkakäytävä rinnakkain

Ajoradasta rakenteellisesti erotetulla pyörätiellä tai jalkakäytävällä voidaan merkit poikkeuksellisesti sijoittaa myös pyörätien tai jalkakäytävän vasemmalle puolelle, jos merkkien sijoittaminen ei voi aiheuttaa väärinkäsityksiä.

 22 §

Merkki 662. Paikannimi
 Merkillä voidaan osoittaa aluetta, jokea, siltaa tai muuta paikkaa, jolla on merkitystä

paikanmäärittämiselle. Kunnan tai maakunnan raja voidaan merkitä paikannimikilvellä, jonka yhteydessä on kunnan tai maakunnan vaakuna.

 24 §

Lisäkilvet 861 a ja 861 b. Etuajo-oikeutetun liikenteen suunta

Lisäkilpeä käytetään selvittämään kääntyvää etuajo-oikeutettua suuntaa risteyksessä. Lisäkilpeä voidaan käyttää liikennemerkkin 211, 231 tai 232 ja erityisestä syystä myös merkin 189 yhteydessä. Kuviota sovelletaan tilanteen mukaan. Lisäkilpeä 861 b voidaan käyttää ilman kääntyvää suuntaa korostavia rakenteita vain tilapäisesti. Lisäkilpeä käytetään risteuksen kaikilla tulosuunnilla. Lisäkilpeä ei kuitenkaan saa käyttää, jos pyörätie risteää kääntyvää etuajo-oikeutettua suuntaa samassa tasossa.

 Lisäkilpi 863. Kaksisuuntainen pyörätie

Lisäkilpeä voidaan käyttää merkin 231 tai 232 yhteydessä. Lisäkilpeä on syytä käyttää erityisesti tilanteissa, joissa on lyhyet näkemät tai joissa on muuten vaikea havaita risteävää pyöräliikennettä.

 30 a §

Pyöräkaista erotetaan muusta ajoradasta 20 cm leveällä ajokaistaviivalla tai sulkuviivalla. Ajokaistaviivan viiva ja väli ovat 1 metri.

 31 §

Suojatiemerkintöjen juovien leveys ja väli on 50 cm. Juovien pituus on vähintään 2,5 metriä.

Pyörätien jatke merkitään kahdella 50 cm leveällä katkoviivalla. Katkoviivan viiva ja väli ovat 50 cm.

Milloin suojatie ja pyörätien jatke sijaitsevat rinnakkain, jätetään pyörätien jatkeen suojatien puoleinen katkoviiva merkitsemättä.

Milloin pyörätien jatke sijaitsee suojatiemerkinnän keskellä, suojatiemerkintä korvaa katkoviivat. Jatkeen molemmilla puolilla olevien suojatiemerkintöjen juovien pituus on tällöin vähintään 1,25 metriä.

 39 §

Väistämiselvöllisyyttä tai pakollista py-

N:o 1134

säyttämistä osoittava ennakkomerkintä sijoitetaan enintään 25 metriä ennen risteystä tai väistämisvelvollisuutta taikka pakollista pysäyttämistä osoittavaa liikennemerkkiä.

Linja-autokaistaa osoittava BUS-merkintä sijoitetaan linja-autokaistan alkuun ja toistetaan tarpeen mukaan.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Merkkejä 161, 211, 212 ja 861 saa käyttää tämän päätöksen voimaan tullessa voimassa olleiden määräysten mukaisesti vuoden 2001 loppuun.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministeri *Matti Aura*

Yli-insinööri *Olli Hintikka*